тишине сердца // Сочинение в 2х томах. Т.2. – М.: Мысль, 1973. – С. 351-365. *Федоров Н.Ф.* Собрание сочинений в 4-х томах. Т.2. – М.: Прогресс, 1995. - 497с. *Хайдеггер М.* Бытие и время. – Х.: Фолио, 2003. – 503с. *Шпенглер О.* Закат Европы. – Новосибирск: Наука, 1993. – 592с.

ШЕВЧЕНКО О.І.
(Запорізький нац. ун-т)

ЛІНГВОКОГНІТИВНІ І ТЕЛЕОЛОГІЧНІ МЕХАНІЗМИ СЕМІОТИЗАЦІЇ ПРОСТОРОВИХ АСПЕКТІВ ДІЙСНОСТІ
(на матеріалі англомовного публіцистичного дискурсу)

Метою нашої роботи є виявлення механізмів реалізації смислоформуючого потенціалу просторової семіосфери. Об'єктом дослідження слугує англомовний публіцистичний дискурс аналітичного плану, а предметом дослідження постає семіотична функція просторової складової універсуму у перебігу телеологічно обумовленого процесу смислоутворення у англомовному публіцистичному дискурсі.

Для адекватного відтворення реальності просторові аспекти універсуму явно чи опосередковано мають бути вербально представлені у будь-якому тексті. До сукупності мовних знаків, що об'єктивують концептосферу простору, перш за все належать номінації топографічних і ландшафтних параметрів дійсності та вербально об'єктивовані просторові відношення між елементами предметної та соматичної реальності.

Змістовні характеристики зазначених семіотичних засобів за визначенням є рухомими, що спричинено, по-перше, їх надзвичайною референційною дифузністю та концептуальною узагальненістю, оскільки вони відображають певні ділянки реальності, на які екстраполюються усі без винятку іманентні властивості універсуму як цілого: просторово-часові, предметні, діяльнісні і т.д. По-друге, змістовна варіативність просторових номінацій обумовлена суб'єктивною телеологічно залежною специфікою світосприйняття мовною особистістю, оскільки вона відповідно до своїх афективно-вольових, інтелектуальних, мотиваційних властивостей наділяє смислом фрагменти довкілля, які у даному разі виступають у якості семіотичних одиниць.

Виходячи з того, що семантичний поділ реальності визначається потребами і інтересами людини [Соболева 2005, с. 111], ми вважаємо за доцільне поряд з лінгвокогнітивною і семіотичною методологією застосувати принципи проективних методик для дослідження особливостей дискурсивного смислоутворення і зокрема аналізу телеологічних характеристик дискурсу. Принагідно зазначимо: проективні методики у психології грунтуються на визнанні того факта, що актуальний предмет сприйняття, який отримав мотиваційне значення, утворюють елементи ситуації, їх властивості і відношення, що безпосередньо відповідають поточній потребі або наміру суб'єкта [Барабанщиков 2006, с. 72].

Семантична, синтаксична і прагматична структурація простору здійснюєтьтся відповідно до принципів телеологічності. Причому, телеологічний аспект смислу ми розглядаємо як зумовлену універсумом фінальну доцільність, що базується на залученні усієї сукупності складових універсуму, включно з неявними, неусвідомленими, вірогіднісними чинниками і такими факторами, що можуть лежати поза межами практичного досвіду мовної особистості. Наукове осягнення телеологічних параметрів предмету дослідження передбачає використання понять, що входять в смислове поле категорії цілі. Телеологія (грец. telos, teleos: мета і logos:

слово, вчення) - вчення "про доцільність природних, суспільних, літературних, мистецьких тощо процесів" [Ковалів 2007, с. 471]. У поняття "телеологія" онтологічно закладена ідея невизначеності, гіпотетичності, варіативності, оскільки вона "тлумачить людську поведінку, зокрема творчість, в аспекті необмеженої свободи волі" [Там само, с. 471].

Найближче до просторової маніфестації універсуму у сенсі її лінгвальної об'єктивації стоять топоніми. Найбільш асоціативно навантаженими, на нашу думку, є топоніми і відтопонімічні переносні найменування місцевості, які у системі просторових координат універсуму набувають символічного значення.

На лексичному рівні доволі ілюстративними з точки зору просторових аспектів семіотизації елементів навколишнього середовища виявляються топоніми і пов'язані з ними етнокультурні стереотипи. Так, Лондону, залежно від поточної домінуючої тенденції у світі і за аналогією з іншими місцевостями, дають здебільшого пейоративні найменування *Londonistan, Londongrad, Reykjavik-on-Thames, Manhattan-on-Thames* [The Economist 2009, p. 42]. Кожна з відтопонімічних номінацій викликає певні просторово і етнокультурно обумовлені стереотипні перцептивні асоціації, які при адекватному сприйнятті позначають у просторово-часовому і предметно-діяльнісному вимірах координати Лондона і Великої Британії у сучасній глобалізованій дійсності: *In the last decade... visitors have bestowed a series of sobriquets on it: epithets that have captured* ***the world's shifting perceptions of London and Britain****, and* ***the city and country's own changing preoccupations****. The sequence (of nicknames) nicely encapsulates* ***Britain's evolving place in a globalised world - and its doubtful future*** [Reykjavik-on-Thames, The Economist 2009, p. 42].

Характерно, що в даних складних і телескопних топонімах експліцитний вияв здобуває лише денотативний компонент значення, який відображає інваріантні сенсорно-перцептивні образи певних топологічних властивостей дійсності - локалізацію у просторі Манхетена, Темзи, Лондона і т.д. Решта ж неявно виражених асоціативно генерованих символічних смислів є вторинними результатами мовленнєвотворчої діяльності мовця. Вони є до певної міри варіативними, динамічними, індивідуальними логічними висновками, що обумовлюють атрибуцію певного значення певній просторовій конфігурації: *the world's shifting perceptions of London and Britain* [The Economist 2009, p. 42]. Наділення явища або об'єкта дійсності знаковими атрибутами у семіотиці називають семіотизацією. Набута певними топологічними номінаціями символічність є результатом осмислення і наступної семіотизації просторово-часових та предметно-діяльнісних складових середовища у їх взаємозв'язку відповідно до усталених норм світосприйняття та етнокультурних стереотипів.

Наведені приклади (*Londonistan, Londongrad, Reykjavik-on-Thames, Manhattan-on-Thames*) повинні з певною вірогідністю викликати у обізнаного мовця прив'язані до кожного мовного позначення місцевості як стереотипні, так і індивідуалізовані асоціації. Наприклад, *Manhattan-on-Thames* генерує цілу низку образів завдяки значимій транспозиції семіотично релевантних атрибутів одніє ділянки предметно-просторового середовища (*Manhattan*) на іншу (*London*). Це зумовлює модифікацію концептуальних параметрів означення певної місцевості, у даному разі це - столиця Великої Британії. Даний мовний знак репрезентує Лондон у певний час у вигляді квітучого (у економічному, соціальному, культурному сенсі) мегаполісу: *... In the late 1990s, when* ***the London property market recovered from the recession****...,* ***the skyscrapers that had once seemed unviable filled up****.* ***The new government cemented its pact with the City****:* ***skimpy regulation in return for the growing tax revenues that helped to fund Labour's social programmes. Rents and ambitions soared.*** *London became known, among financiers and architects, as Manhattan-on-Thames* [The Economist 2009, p. 42].

Вище наведений фрагмент тексту, на нашу думку, досить переконливо ілюструє той факт, що на рівні словесної знакової системи, яка узагальнено фіксує результати концептуалізації людиною предметно-просторових складових універсуму, топоніми як мовні знаки слугують своєрідними асоціатами, котрі у дискурсі відтворюють, реконструюють сенсорно-перцептивні і інтелектуальні процеси осмислення реального простору. У перебігу комунікативної взаємодії вони викликають досить динамічний (з нечітко визначеними обрисами) спектр образів стосовно певної ділянки простору.

Як видно із розгорнутого викладу інформаційного наповнення мовного знаку, що ідентифікує певну місцевість (*Manhattan-on-Thames*), повноцінна актуалізація його змістовних характеристик у дискурсі не вичерпується і не може обмежуватись лише топологічними складовими універсуму як єдиного цілого. Даний емпіричний матеріал надає підстави для висновків щодо іманентності семіотичної взаємодії у дискурсивному семіозисі знакових систем, які репрезентують різні семіосфери і матеріальними носіями яких є різнородні субстанції: наприклад, живі істоти або їх угрупування (*government, the City*) об'єкти неживої природи (*skyscrapers*), явища соціально-економічної природи (*property market recovered from the recession*, *government cemented its pact with the City, skimpy regulation in return for the growing tax revenues, rents ... soared, the skyscrapers that had once seemed unviable filled up*), психокогнітивні феномени (*ambitions soared*).

Семіотичні властивості топоніму у дискурсі стимулюють залучення у кількісному і якісному вимірі усього арсеналу знань мовця - не лише топологічних, але й соціо- та етнокультурних. Окрім того, невід'ємною складовою значення просторових номінацій є мотиваційно узгоджений суб'єктивний евалюативний компонент як вияв ставлення мовця до референта і реалізації категоріальних ознак семіотичних одиниць просторової семіосфери.

Розглянемо наступний приклад, де виділимо низку асоціативних образів, що унаочнюють особливості поєднання усталених (стереотипізованих) норм означення атрибутів дійсності з суто індивідуалізованою специфікою її семіотизації: *Manhattan-on-Thames was briefly* ***the capital of a brand new nation*****:** ***Cool Britannia****. This was, according to the marketing men,* ***a dynamic, modern, relentlessly neophile country–a land of Brit-pop, attention-seeking art involving unmade beds, and meetings in Number 10 between edgy rock stars and the new, thrusting prime minister.*** *History seemed to have ended;* ***Britain was embracing the world; things could only get better****. All that now seems to belong to a distant, prelapsarian, naive age* [The Economist 2009, p. 42].

Змістовне наповнення даної топологічно прив'язаної системи образів (окрім стереотипізованих інваріантних асоціацій) значною мірою залежить від індивідуальних телеологічно зумовлених афективно-вольових властивостей мовця (спонукань, установок, мотивів, уподобань тощо). У даному випадку сполучення зазначених топонімів як мовних знаків, що базуються на симбіозі шаблонних уявлень про Манхеттен як динамічний і сучасний діловий осередок у Нью Йорку та Лондон як фінансову столицю світу, слугує засновком, нечітко структурованим алюзивним стимулом для цілої низки особистісно обумовлених асоціацій (*Brit-pop, attention-seeking art involving unmade beds, meetings in Number 10 between edgy rock stars and the new, thrusting prime minister*).

Цей комплекс асоціаціативних образів являє собою відкриту систему, яка відповідно до особистісних характеристик суб'єкта (психологічних, інтелектуальних, соціальних, мотиваційних властивостей, моральних якостей, життєвого досвіду і т.д.) має теоретично необмежену потенційну здатність до залучення нових структурних елементів, Таким чином, семіотична одиниця, що позначає просторові властивості універсуму, слугує підгрунтям для утворення дифузних референцій, які призводять до

формування телеологічно обумовлених неявних, вірогіднісно актуалізованих аспектів смислу, що формуються у процесі дискурсії.

Переносне найменування столиці Великої Британії *Londonistan* прив'язане до інших образів і асоціацій: *The* ***debacle of the Millennium Dome*** *finished off Cool Britannia;* ***the terrorist attacks*** *in New York and Washington in 2001 inaugurated a more sombre era. Manhattan-on-Thames became* ***Londonistan*** [The Economist 2009, p. 42]. Зазначені уявлення про певну місцевість у даному разі стимульовані як просторовими і предметно-діяльнісними властивостями дійсності, так і мотиваційно релевантними афективно-вольовими властивостями суб'єктів мовленнєвотворчої діяльності*: The term may have been* ***coined*** *first by* ***French anti-terrorist police–angry*** *at the* ***British authorities'*** *alleged* ***laxity towards islamist extremists****–but it* ***was used more widely after September 11th.*** *The controversial* ***mosque*** *in* ***Finsbury Park*** *was Londonistan's emblem. Fairly or otherwise,* ***the Tube and bus bombings of July 7th 2005*** *seemed* ***to confirm*** *the* ***worries*** *the label* ***implied****:* ***nervousness*** *about* ***Britain's permeable borders****,* ***neurosis*** *about* ***multiculturalism*** *and, in consequence,* ***angst*** *about the* ***limits and encroachments of state security*** [The Economist 2009, p. 42].

Як в об'єктивній реальності, так і у вторинній дискурсивній дійсності семіотизація просторових аспектів універсуму мовцями припускає варіативність у інформаційній наповненості знака і емоційно-оцінній спрямованості інтерпретації предметно-просторових конфігурацій, що пов'язано з наявними індивідуальними властивостями свідомості мовців і особливостями їх мотиваційних баз, які зумовлюють специфіку витлумачення ними системи смислових зв'язків у семіотичному просторі. На прикладі мовного знака - відтопонімічної номінації з пейоративною конотацією *Londonistan* (у даному разі за інформаційним наповненням він виходить за межі позначення власне столиці Великої Британії і символізує країну взагалі) можна виявити відкриту систему смислів, якими наділяють зазначену просторову ділянку універсуму. Атрибуція певного комплекса смислів зазначеній семіотичній одиниці обумовлена як специфічною комбінацією просторових, часових, субстанційних, діяльнісних, соціальних складових об'єктивної дійсності, так і індивідуальними афективно-вольовими та інтелектуальними особливостями сприйняття і осмисленння світу мовцем. У даному разі із усього розмаїття просторової семіосфери автором (або в термінах стосунків "автор - читач" - адресантом) виокремлюються для означення окрім столиці лише межі певної семіотично релевантної місцевості: *Britain's permeable borders.*

До просторових елементів універсуму семіотично прив'язані наступні параметри дійсності, які звужують обсяг варіативної інтерпретації даного мовного знака : а) часові (*September 11th, July 7th 2005*); б) субстанційні, які представлені соматичними об'єктами дійсності, що знаходяться у певних діяльнісних стосунках (*French anti-terrorist police, the British authorities, islamist extremists),* та об'єктами неживої природи (*the controversial mosque, emblem, Finsbury Park, tube, bus*); в) акціональні, які виявляються у системі діяльнісних проявів буття (*the term may have been coined, laxity, it was used more widely, confirm, bombings, imply*); г) соціальні (*multiculturalism, limits of state security*); д) психокогнітивні особливості осягнення світу соціумом (*angry, worries, nervousness, neurosis, angst*).

Авторська індивідуальність як мовної особистості у даному тексті вербально виявляється не тільки і не стільки через посередництво лексичних маркерів реалізації текстуальної категорії суб'єктивної модальності (як, наприклад, *alleged, seemed, fairly or otherwise*). Відповідно до проективних методик саме особливості структурації світу суб'єктом і специфіка атрибуції значення компонентам дійсності як вияв її селективної семіотизації слугують критеріями для визначення реальних мотивів індивідуума (згідно з цілями нашого дослідження це суб'єкт мовленнєвої діяльності).

Попри намагання автора підкреслити об'єктивність і неупередженість свого індивідуального витлумачення стосунків між складовими реальності, маніфестація його дійсних мотивів і установок і, відповідно, реальних телеологічних характеристик дискурсу відбувається саме завдяки:

- особливостям селективної семіотизації автором предметів, явищ, подій і відношень між ними;
- особливостям атрибуції їм певного смислу;
- особливостям організації їх у значимі конфігурації як тексти для певного прочитання.

Адресат-читач зіставляє з авторською інтерпретацією символічної реальності свої особистісні стереотипи і норми світосприйняття і у випадку їх неспівпадіння здійснює вторинну інтерпретацію (ресеміотизацію) уже відображеної літературно-художньої дійсності. Особистість автора у всьому комплексі її виявів, зокрема авторська інтерпретація символічної реальності, також здобуває знаковий статус і стає об'єктом семіотизації з боку адресата-читача.

Мовний знак *Londongrad*, що репрезентує просторову семіосферу, також слугує нечітко структурованим стимулом для реконструкції антропоцентричних процесів світосприйняття мовною особистістю, зокрема просторових аспектів універсуму, і генерує дифузну низку референцій, співвіднесених з телеологічно релевантними часовими, предметно-діяльнісними, соціокультурними аспектами дійсності: ***Londongrad****: Yet continuing prosperity partly salved the anxiety. London recovered. ... Londonistan gave way to another nickname: Londongrad.* ***Londongrad*** *was* ***a metropolis of lunatic house prices and multiplying restaurants, ornamented by rich foreigners and serviced by poor ones****. For a few years it seemed to be* ***the capital not only of Britain but perhaps of the world too: the epicentre of globalisation****. For many businessmen and financiers it was* ***a no questions-asked utopia of perpetual growth, lavish bonuses and capital flows, and unlimited easy credit*** [The Economist 2009, p. 42].

У порівнянні з пейоративно забарвленою відтопонімічною номінацією *Londonistan*, котра має досить розмиту топологічну референційність, яку можна лише умовно екстраполювати у термінах просторової семіосфери на східний вектор просторових координат і асоційованих з ним комплексом етнокультурних стереотипів, *Londongrad* має доволі виразну референційну базу, що зумовлено більш конкретно локалізованою просторовою і, відповідно, етнокультурною співвіднесенністю.

З одного боку, даний мовний знак з точки зору форми утворений на принципах як транслітеративної близькості, так і на принципах ехоїчної пам'яті, яка генерує досить чіткі асоціації з певним російським містом часів СРСР. З іншого боку, узагальнюючий потенціал відтопонімічної номінації *Londongrad* як знака просторової семіосфери розширює змістовні параметри семіотичних одиниць даного типу, залучаючи систему уявлень мовця не лише про суто топологічні властивості певної ділянки простору, а й про етнокультурну та соціально-економічну специфіку цілого регіону, який територіально виходить за межі позначеної пейоративним топонімом референційно співвіднесеної місцевості. Ці уявлення можуть бути як універсально стереотипними, так і досить суб'єктивними: *Foreigners kept arriving, largely from the countries newly admitted to the European Union. But others came too, among them an influx of* ***flamboyant Russians****, some of them* ***keen to launder their money and reputations*** *and* ***attracted by London's reliable courts, supposedly safe banks and kind tax regime****.* ***They brought joy to upmarket estate agents, private-school headmasters and the footballers*** *whose salaries they inflated (they also, less benignly,* ***brought intrigue and polonium****)* [The Economist 2009, p. 42].

Семіотичні функції мовного знака просторової семіосфери *Reykjavik-on-Thames*

реалізуються за аналогічними принципами топологічної екстраполяції і співвіднесеності з дифузною системою референтів (у тому числі вірогіднісних), що репрезентують різнородні семіосфери: просторову, часову, соматичну, предметну, психокогнітивну, соціально-економічну і т.д.: ... *As the New York Times has noted, some economists and traders have begun to refer to London by an ominous moniker:* ***Reykjavik-on-Thames****. Like the Icelandic capital, London is* ***home to a stricken financial industry*** *that once underpinned the economy, and* ***to banks whose liabilities dwarf national output****. As in Iceland* ***the banks' collapse has catalysed a new recession and rising unemployment****, and may well contribute to* ***the fall of a prime minister****–even if Gordon Brown's defenestration is likely to be more decorous than that of his ousted Icelandic counterpart. "Reykjavik-on-Thames" exaggerates Britain's predicament– probably. But it captures the way in which, at the moment, the country looks to some to be as much* ***a victim of globalisation as its champion and beneficiary*** [The Economist 2009, p. 42].

Підтвердженням відкритості дифузної системи телеологічно і асоціативно зумовлених референцій і асоціацій може слугувати гіпотетична низка відтопонімічних номінацій і переносних назв, наведена у наступному фрагменті тексту. Ця сукупність семантично розмаїтих позначень певної місцевості моделює реалізацію вірогіднісних векторів змістовного наповнення семіотичних одиниць просторової семіосфери. Красномовні переносні позначення столиці Великої Британії (*Grantham-on-Thames, Rooseveltville, city of dreadful night, the empire of hunger, the abyss*) ілюструють специфіку функціонування механізмів особистісної атрибуції певного значення певній просторовій семіотичній одиниці. Для осягнення усього комплексу семіотично релевантних відношень між складовими реальності, відображеної у дискурсі, і мотиваційними базами індивідуумів нам потрібно навести у якості емпіричного матеріалу досить розгорнутий фрагмент тексту:

According to David Cameron*, the leader of the Conservatives, London will–at least if he becomes prime minister–be* ***the capital of a freshly responsible nation****. The* ***financial miscreants will have been carted out of the City*** *on the "day of reckoning" he promises;* ***the rest of the city and the country will live within their means and save for a rainy day****. London will be* ***a sort of Grantham-on-Thames*** *(Grantham being the home town where Margaret Thatcher acquired her faith in thrifty self-sufficiency)* [The Economist 2009, p. 42]. Даний приклад підкреслює важливість врахування чинників індивідуального сприйняття символічної реальності залежно від ідеологічних установок, політичних міркувань, емоційної налаштованості, тезауруса та мотиваційної бази мовної особистості. З позицій телеологічно релевантного вірогіднісного тлумачення смислових параметрів дискурсу, можна висунути припущення, що вище зазначене змістовне наповнення просторової семіосфери обумовлене у даному випадку власне політичною доцільністю і відображає певною мірою основні концептуальні положення програми соціально-політичної діяльності (*reponsibility, living within one's means, saving for a rainy day, thrifty self-sufficiency*), оскільки конкретна мовна особистість, Д. Камерон, є лідером консервативної партії Великої Британії.

Наведемо ще один фрагмент тексту, в якому відображена подібна ідеологічно залежна мотиваційна обумовленість особистісної атрибуції смислу певним семіотичним одиницям: ***In Mr Brown's imagination****, London will have been reborn as* ***Rooseveltville****,* ***resplendent with new train links, Olympic stadiums, airport runways and other job-creating grand public projects*** [The Economist 2009, p. 42]. На відміну від аскетичного бачення попереднього мовця, Гордон Браун відповідно до своїх політичних переконань як лідера лейбористської партії Великої Британії вкладає протилежний зміст у зазначений топонімічний мовний знак. Мовець семантично структурує цю ділянку простору згідно зі своєю ідеологічно залежною системою потреб і спонукань (*new train links, Olympic stadiums, airport runways, job-creating*

grand public projects).

Гіпотетичне розгортання вірогіднісної низки образів і уявлень як змістовних компонентів семіотичних одиниць відображає фрагмент тексту, зфокусований переважно на негативно забарвлених переносних топонімічних номінаціях: *According* ***to the most doom-laden predictions*** *... London could revert to a somewhat more humane version of* ***the "city of dreadful night", "the empire of hunger" and "the abyss",*** *as it was known to sociologists a century ago* [The Economist 2009, p. 42]. Наведений приклад, на нашу думку, підтверджує обгрунтованість розгляду об'єктів і явищ символічної реальності як знакових субстанцій з динамічною, потенційно відкритою системою значень, що вимагає застосування вірогіднісних принципів для їх інтерпретації.

Таким чином, емпіричний матеріал вказує на те, що знаковий статус здобувають і тим самим впливають на смислоформування у англомовному публіцистичному дискурсі предметно, соматично, діяльнісно, соціокультурно релевантні характеристики просторової семіосфери як складової універсуму. Сприйняття символічної реальності, а саме, виокремлення певних просторових конфігурацій як семіотизованих знакових одиниць або текстів для певної інтерпретації і прочитання залежить від ідеологічної установки, емоційної налаштованості та мотиваційної бази мовної особистості.

Результати дослідження когнітивно-семіотичних аспектів англомовного публіцистичного дискурсу дозволяють розглядати просторову семіосферу у системі мовленнєвої діяльності як складовій діяльнісного буття людини взагалі. Просторова семіосфера постає у дискурсі у якості дифузного чинника смислоутворення, де семіотичні одиниці мають нечітко структуровану динамічну семантику завдяки нечітко визначеній референційній базі, обсяг компонентів якої являє собою відкриту систему.

У мовленнєвотворчій діяльності просторові семіотичні одиниці та просторові відношення між предметними, соматичними та діяльнісними складовими універсуму набувають певного змістовного наповнення відповідно до тезауруса, установок і суб'єктивного ставлення мовця до референта. Референційна дифузність одиниць просторової семіосфери обумовлена їх онтологічною природою як об'єктів екстраполяції складного устрою цільного універсуму.

Вірогіднісні висновки адресата стосовно кожного із просторово обумовлених аспектів смислу у англомовному публіцистичному дискурсі прив'язуються до певної імовірної телеологічно релевантної мотиваційної детермінанти комунікативної події. У англомовному публіцистичному дискурсі авторська специфіка семіотизації просторових аспектів універсуму кваліфікується адресатом-читачем як знакове явище і у свою чергу зазнає семіотизації уже у семантичному просторі вторинної літературно-художньої дійсності.

Перспективним напрямом подальшого дослідженння телеологічно обумовлених аспектів смислоутворення у дискурсі може бути аналіз механізмів лінгвальної об'єктивації складових мотиваційної бази мовців, залучених у комунікативний процес.

Література

Барабанщиков В.А. Психология восприятия: Организация и развитие перцептивного процесса / В.А. Барабанщиков. – М.: Когито–Центр; Высшая школа психологии, 2006. – 240 с. *Ковалів Ю.І.* Літературознавча енциклопедія / Авт.-уклад. Ю.І. Ковалів. – К.: ВЦ "Академія", 2007. – Т. 2. – 624 с. *Соболева М.Е.* Материалы к истории аналитической философии языка в Германии // Вопросы языкознания. – 2005. – № 2. – С. 104 - 130. *Reykjavik-on-Thames //* The Economist. – 2009. – January 31. – P. 42.